

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **J. K.**, zastoupený JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D., advokátem se sídlem Bráfova tř. 770/52, Třebíč, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2015, č. j. 22 A 52/2013 - 101,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2013, č. j. JMK 62420/2013, sp. zn. S-JMK 62420/2013/OD/Ša, a rozhodnutí Městského úřadu Znojmo ze dne 15. 4. 2013, sp. zn. SMUZN 6847/2012 Hoch.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 10. 11. 2015 byla u Nejvyššího správního soudu podána kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 15. 10. 2015, č. j. 22 A 52/2013 - 101. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2013, č. j. JMK 62420/2013, sp. zn. S-JMK 62420/2013/OD/Ša, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Znojmo ze dne 15. 4. 2013, sp. zn. SMUZN 6847/2012 Hoch; tímto byl stěžovatel uznán vinným, že dne 12. 7. 2012 v 5:35 hod. v obci Znojmo - Oblekovice se jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia, RZ: X po pozitivní dechové zkoušce odmítl přes výzvu policisty Policie ČR podrobit lékařskému vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Tím stěžovatel porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) citovaného zákona. Za přestupek mu byla uložena pokuta v částce 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Spolu s kasační stížností stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu, neboť kromě zaplacení částky 25 000 Kč je další sankcí zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na 12 měsíců. Posledně uvedená sankce je pro stěžovatele v zásadě likvidační, neboť pracuje jako servisní technik a používání motorového vozidla je nezbytnou součástí výkonu jeho povolání. Podle stěžovatele je zřejmé, že pro rozhodnutí věci bude podstatné, jakým způsobem bude interpretována rozhodná událost. Krajský soud dovodil, že stěžovatel byl vyzván k podrobení se lékařské prohlídce, ale kladl si podmínky, že to nemůže být odběr krve ze žíly, což je nepřípustné. Nicméně tutéž událost lze interpretovat i tak, že se stěžovatel odmítl podrobit pouze odběru krve ze žíly, který je pro něj spojen s nebezpečím pro jeho zdraví, a nikoli lékařskému vyšetření obecně. Protože podle stěžovatele neexistuje věrohodné vysvětlení, proč by se měla dávat přednost prvnímu popisu události před druhým, rovněž tak v rámci zásady *in dubio pro reo*, kdy verzi tvrzenou stěžovatelem zaznamenanou na dokumentu vyhotoveném policií, nelze bez dalšího odmítat, domnívá se stěžovatel, že je na místě jeho návrhu na přiznání odkladného účinku vyhovět. Podle stěžovatele je rovněž zřejmé, že vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se žádným způsobem nedotkne práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem, neboť právní moc žalobou napadeného rozhodnutí byla suspendována usnesením Městského úřadu Znojmo ze dne 29. 7. 2013, č. j. SMUZN 7050/2013 Hoch, nicméně suspendování právní moci bylo provedeno jen do doby rozhodnutí krajského soudu, takže je nutné, aby bylo rozšířeno i na řízení o kasační stížnosti.

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť kasační stížnost považuje za nedůvodnou.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností a úvah.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou naplněny.

Nejprve je ovšem třeba uvést, že samotná skutečnost, že správní orgán, který rozhodl o přestupku, má dle § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, povinnost na návrh účastníka řízení, který podal žalobu proti rozhodnutí o přestupku, odložit výkon rozhodnutí o přestupku, neznamená, že jsou rovněž správní soudy povinny bez dalšího vyhovět návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti ve věci daného přestupku, aniž by zkoumaly, zda jsou pro to dány zákonné podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2009, č. j. 5 As 24/2009 – 58).

pokračování

Nejvyšší správní soud rovněž zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ze své podstaty rozhodnutím předběžné povahy. Předmětem rozhodování je naplnění výše uvedených zákonných podmínek. Naopak není možné jakkoliv předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005 č. j. 8 As 26/2005 - 76). Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud nemůže přihlížet k argumentaci stěžovatele, která se týká spornosti posouzení věci samé a uplatnění zásady *in dubio pro reo*. Subjektivní přesvědčení stěžovatele o protizákonnosti napadeného rozhodnutí je pravidelným znakem v podstatě každého řízení o kasační stížnosti, rozhodně se však nejedná o důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V právním státě je třeba respektovat pravomocné a vykonatelné rozhodnutí krajského soudu bez ohledu na vnitřní přesvědčení stěžovatele.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatel pracuje jako servisní technik, přičemž z povahy tohoto zaměstnání plyne, že jeho součástí je rovněž řízení motorových vozidel. Výkonem sankce zákazu činnosti spočívajícím v řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců by proto pro stěžovatele mohlo znamenat možné ohrožení dalšího výkonu jeho zaměstnání či dokonce riziko jeho úplného ukončení a s tím související ztrátu základního zdroje příjmů stěžovatele, což by mohlo u stěžovatele vyvolat nevratnou újmu a mít likvidační účinky.

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k poměřování újmy, hrozící stěžovateli v souvislosti s dočasnou ztrátou možnosti řídit motorové vozidlo, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může hrozit ostatním účastníkům silničního provozu.

Odebrání řidičského oprávnění stěžovateli by tak pro něj mohlo představovat nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily. Přiznání odkladného účinku v nyní projednávané věci není v rozporu s veřejným zájmem z toho důvodu, že by bylo umožněno další řízení vozidla řidiči, který se odmítl přes výzvu policisty Policie ČR podrobit lékařskému vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. V této souvislosti přihlédl zdejší soud také k tomu, že podle evidenční karty řidiče se stěžovatel dopustil jediného dopravního přestupku, a to v roce 1994. V případě stěžovatele tedy nejde o řidiče se sklonem k nekázní v silničním provozu a není objektivní důvod předpokládat, že by představoval nebezpečí pro ostatní účastníky silničního provozu a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by se tak dotklo práv jiných osob a bylo v rozporu s veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku přitom „jen“ odsouvá účinky po dobu, kdy je zákonnost stěžovatelem napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Ztotožní-li se kasační soud s krajským soudem v tom, že rozhodnutí žalovaného bylo v souladu se zákonem, pak bude povinností stěžovatele vykonat sankci spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce uložené napadeným rozhodnutím.

Za dané situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že odkladný účinek kasační stížnosti se musí nutně vztahovat k rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2013, č. j. JMK 62420/2013, sp. zn. S-JMK 62420/2013/OD/Ša, a rozhodnutí Městského úřadu Znojmo ze dne 15. 4. 2013, sp. zn. SMUZN 6847/2012 Hoch, která představují vykonatelná rozhodnutí, jejichž výkon by mohl stěžovatele bezprostředně ohrozit. Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním

se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti účinky uvedených rozhodnutí. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu není v tomto případě důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu